

A kinyomtatott dalszöveg a Stefanus Kiadó tulajdonát képezi, szerzői jogvédelem alatt áll, annak üzleti terjesztése és felhasználása tilos!

Túlélem én – I will survive
(Freddie Perren - Dino Fekaris)

Minden véget ért annyi év után,
Egyszer csak eljött az a furcsa, álmos délután.
Aztán hosszú éjszakák és fázós nappalok,
Azt hittem én, mindent végleg feladok.
És jött egy nap. Nincs semmi vész,
Itt vagy és azt mondod, hogy félreértés volt ez az egész,
Már úgy éreztem én, hogy minden összedőlt,
Mire rájöttem, hogy nélküled is forog még a Föld.

Refrén

Van még remény! Túlélem én,
Nyitva az ajtóm, lépd át a holnap küszöbét,
Ha egyszer azt mondtad: ennyi volt, szívem,
Itt a vége. Akkor tényleg így legyen.
Engem ne várj! Már úgyse fáj,
Ennyi elég volt a könnyekből, ne hívj, ha nem muszáj,
Kérlek, újra el ne hidd, hogy rendben lesz megint,
Már ne várj! Engem ne várj, engem ne várj!
Semmi sincs talán, ami összetart,
Egyszer elmúlt... te mégis mást akarsz,
Ó, mondd, most mire vársz, ennyi mért nem volt elég?
Hát így is jó, menj és vissza sose nézz!

És hogyha látsz más oldalán...

Hát te akartad így, nem az én hibám,
És nem mondhatod azt, hogy rossz voltam veled,
Most újra szabad vagy és bárki mással újrakezdheted.
Van még remény!

Refrén

Van még remény! Túlélem én,
Nyitva az ajtóm, lépd át a holnap küszöbét,
Ha egyszer azt mondtad: ennyi volt, szívem,
Itt a vége. Akkor tényleg így legyen.
Engem ne várj! Már úgyse fáj,
Ennyi elég volt a könnyekből, ne hívj, ha nem muszáj,
Kérlek, újra el ne hidd, hogy rendben lesz megint,
Már ne várj! Engem ne várj, engem ne várj!

A kinyomtatott dalszöveg a Stefanus Kiadó tulajdonát képezi, szerzői jogvédelem alatt áll, annak üzleti terjesztése és felhasználása tilos!